

Ed.

351. Frumvarp til laga

um breyting á bifreiðalögum, nr. 23 16. júní 1941.

(Lagt fyrir Alþingi á 67. löggjafarþingi, 1948.)

1. gr.

Aftan við 2. mgr. 20. gr. laganna bætist orðin: Ef óskað er eftir ökuskirteini hjá lögreglustjóra utan heimasveitar umsækjanda, skal hann láta beiðninni fylgja samþykki lögreglustjóra í heimasveit sinni.

2. gr.

21. gr. orðist svo:

Bifreiðastjóraefni mega því aðeins æfa sig í bifreiðaakstri, að við hlið nemandans sitji ökukennari og telst ökukennarinn þá stjórnandi bifreiðarinnar. Nemandinn telst þó stjórnandi bifreiðarinnar, er prófakstur fer fram. Rétt til þess að hafa á hendi kennslu í akstri og meðferð bifreiða undir almenna prófið hafa þeir einir, sem fengið hafa til þess löggildingu dómsmálaráðherra. Engum má veita slíka löggildingu, nema hann sé 25 ára að aldri, hafi óflekkað mannorð, hafi leyfi til að aka leigubifreiðum til mannflutninga, hafi frá útgáfu þess leyfis stundað akstur að staðaldri, a. m. k. kann tíma, sem dómsmálaráðherra ákveður í reglugerð og hafi staðigt sérstakt próf fyrir ökukennara. Um prófgreinar og tilhögun prófsins skal nánar kveðið á í reglugerð. Dómsmálaráðherra getur, hvenær sem er, svipt menn ökukennararéttindum, ef ástæða þykir til.

Dómsmálaráðherra getur ákveðið gjald fyrir löggildingu ökukennara og framlengingu hennar.

Æfingu nemenda í akstri tvihjóla bifreiða mega aðeins fara fram undir stjórn og umsjón ökukennara. Réttindi til kennslu í akstri tvihjóla bifreiða hafa þeir, sem hafa ökuskirteini, eru 25 ára að aldri og hafa minnst eins árs æfingu í akstri slíkra bifreiða. Dómsmálaráðherra er heimilt að setja frekari skilyrði fyrir rétti til þessarar kennslu og svipta mann honum, hvenær sem er, ef ástæða þykir til.

Engum má veita æfingu í akstri, sem yngri eru en svo, að vanti 3 mánuði í 18 ára aldur.

Bifreiðar, sem notaðar eru við kennslu, skulu að aftan og framan bera greinileg spjöld með áletruninni „KENNSLUBIFREIÐ“, og skulu þær löggiltar til kennslunnar af bifreiðaeftirlitsmanni í því umdæmi, þar sem bifreiðin er skrásett. Dómsmálaráðherra er heimilt að kveða á um gerð kennslubifreiða, sérstök öryggistæki í slíkum bifreiðum og váttryggingu þeirra umfram aðrar bifreiðir.

Kennsluakstur má fara fram þar, sem akstur bifreiða er leyfður, en þó getur lögreglan bannað slíkan akstur á ákveðnum götum og vegum, er slíkt bann þykir nauðsynlegt.

Ökukennari ber ábyrgð á, að aksturæfingar fari fram á þeim stöðum og með þeim hætti, að telja megi hættulaust fyrir aðra umferð, er tekið er tillit til kunnáttu nemandans.

Dómsmálaráðherra setur nánari reglur um kennslu og próf bifreiðarstjóra, og ákveður gjald það, er greiða skal fyrir prófið.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta:

Nokkuð hefur borið á því, að menn, sem neitað hefur verið um ökuskirteini í heimasveit sinni, hafa farið í annað lögsagnarumdæmi og fengið ökuskirteini þar. Er 1. gr. frumvarpsins sett til að fyrirbyggja þetta.

Í 2. gr. eru ákvæði um auknar kröfur, sem gerðar eru til ökukennara. Samkvæmt nügildandi lögum má hver sá, sem rétt hefur til að aka leigubifreiðum til mannflutninga og er 25 ára að aldri, veita kennslu í bifreiðaakstri. Hefur því mjög mikill fjöldi manna fengið við slíka kennslu og þess vegna verið erfitt að fylgjast með kennsluaðferðum ökukennara og staðreyna sannleiksgildi skýrslna þeirra um kennslutímabfjöldu nemenda. Með því að bifreiðarstjórum fjölgar nú mjög mikið á ári hverju, þykir nauðsynlegt, að kennsla þeirra sé svo örugg sem verða má, og eru breytingar þær, er frumvarpið hefur að geyma, settar í samráði við bifreiðaeftirlitsmenn landsins og lögreglustjóran í Reykjavík.